

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 20 decembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, declarat de avocatul Roman Plămădeală, în numele inculpatului

Filimon Liviu XXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>06.03.2019 – 20.12.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>30.01.2020 – 10.05.2022,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>22.07.2022 – 19.10.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 20 decembrie 2019, Filimon Liviu a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriei Chișinău din 28.05.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 320 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Filimon Liviu, la 22.12.2018, orele 17:00, aflându-se în apartamentul nr. X str. XXXX mun. Chișinău, în urma conflictului iscat cu tatăl său, Filimon Ion, a.n. XXXX, manifestând un comportament agresiv, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste față și corpul acestuia, astfel cauzându-i conform Raportului de expertiză nr. XXXX din 11.02.2019, fractura osului zigomatic pe stânga, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ce se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a explicat că fiind în coridor și se încălța, tatăl continua să îl înjure și s-a apropiat de el. Deoarece nu știa la ce să se aștepte, fiindcă era în stare de ebrietate, el l-a împins. Tatăl a căzut jos, iar el a plecat acasă.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile părții vătămate Filimon Ion, că și-a turnat un pahar cu vin și i-a turnat un pahar și lui Liviu. După ce l-a băut, Liviu a întrebat de ce se bagă în familie străină, având în vedere discuția sa anterioară cu prietena feciorului mai mare, Marin ca să nu mai vină la ei acasă. După ce l-a întrebat, imediat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față. După ce Liviu i-a amintit că atunci când erau mici copii, el îi bătea și i-a mai aplicat încă un pumn în față. După al doilea pumn, a căzut jos de pe scaun. După, când era la pământ, Liviu a început să îl numească cu cuvinte murdare și i-a aplicat 2 lovituri cu piciorul în burtă, el fiind la pământ. El sângera din gură, Liviu i-a mai aplicat 2 lovituri cu piciorul în spate și o lovitură deasupra corpului. După aceasta i-a spus că pleacă acasă. A mai făcut 2 pași spre ușă, s-a întors înapoi, l-a apucat de barbă și i-a ordonat să nu îndrăznească să declare la poliție. Apoi Liviu a plecat acasă, iar el a intrat la sine în cameră și s-a culcat fiindcă avea dureri. El nu a declarat la poliție fiindcă a crezut că a doua zi va veni Liviu și își va cere iertare, însă nici peste 5 zile Liviu nu a venit. Văzând că Liviu așa și nu a venit să-și ceară scuze, el a plecat la polițistul de sector și a depus plângere;

declarațiile martorului Gheață Laurențiu, că din sală, îl cunoaște pe Filimon Liviu și pe Filimon Ion. El este angajat în calitate de șef al sectorului de poliție nr. 6 din or. Codru. Familia Filimon o cunoaște deoarece ei locuiesc pe sectorul său, pe str. Costiujeni. În una din zilele din decembrie, fiind la lucru, la el s-a adresat Filimon Ion cu o plângere pe motiv că a fost agresat de fiul său, Filimon Liviu. Pe corpul său erau semne vizibile de violență și anume pe partea facială, ambele părți zigomatice erau vinete și în regiunea cervicală a gâtului era vânătă, era practic tot gâtul vânătă. Filimon Ion a explicat că anterior la domiciliu a venit fiul Liviu în ospete și în timp ce aranjau masa și consumau vin, s-a iscat un conflict între ei, fiind agresat. Filimon Ion a relatat că motivul conflictului a fost precum că dumnealui intervine în familia fratelui său Marin și alt motiv era precum că când erau copii mici, domnul Liviu a considerat că a fost agresat de domnul Ion. Văzând vânătăile, l-a întrebat pe domnul Ion de ce nu s-a adresat îndată la poliție, el a comunicat că a așteptat ca fiul Liviu să vină și să-și ceară scuze. Văzând starea lui de sănătate, nu a putut să nu cheme ambulanța și să invite urgența în sectorul de poliție, totodată a primit plângerea preliminară și declarațiile domnului Ion, pe care le-a înregistrat la IP Centru;

declarațiile martorului Filimon Marin, că Filimon Liviu este fratele său, iar tatăl său este Filimon Ion. În decembrie a anului 2018, fratele său, Filimon Liviu a venit din tură, deoarece lucrează pe camion - tir. El a venit de la serviciu pe la orele 18:00 și s-au văzut cu fratele său și au hotărât să bea o bere fiindcă demult nu s-au văzut. Au mers la alimentară lângă casă, au consumat câte o bere, la acel moment s-a apropiat un coleg de serviciu pe numele Dumitru Ciobanu. Au mai stat cu el, au mai vorbit, au glumit, după asta s-a apropiat tatăl și le-a propus să mai bea câte o bere. El cu fratele au refuzat, ulterior au plecat acasă împreună cu fratele, fără tatăl. Acasă au vrut să facă ceva de mâncare și să stea în casă pe motiv că era frig. Au pus apă la fiert și s-au așezat în cameră, peste 5-10 minute s-a apropiat tatăl. A intrat în casă, el era în stare de ebrietate. Umbla prin casă, înjura, la acel moment fratele a ieșit din cameră și a plecat la bucătărie să vadă dacă nu fierbe apa în cratiță. Se auzea că vorbeau tare, dar nu a atras atenția fiindcă erau în stare de ebrietate, dar nu a auzit trântă sau gălăgie. Peste 5 minute, fratele a intrat în cameră și a luat scurta și a plecat acasă. Peste 2 săptămâni a fost chemat de sectorist pentru a da depoziții și doar atunci a aflat ce s-a întâmplat. Când era în cameră și fratele a ieșit din cameră, a auzit vorbe, cuvinte injurioase, careva zgomot sau zguduituri nu a auzit. După ce a plecat, fratele a ieșit în coridor. Nu l-a văzut pe tatăl când a ieșit în coridor și după asta câteva zile nu l-a văzut. De obicei îl vedea prin casă, dar atunci nu l-a văzut câteva zile. Nu a văzut careva pete de sânge prin casă, masa era murdară de vin;

procesul-verbal de confruntare, acțiune procesuală efectuată la data de 14.02.2019 între Filimon Ion și Filimon Liviu, în care fiecare participant și-a susținut poziția expusă anterior;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12.02.2019, prin care Filimon Ion a relatat pe viu cele declarate în calitate de parte vătămată referitor la circumstanțele săvârșirii infracțiunii;

raportul de expertiză medico-legală din 11.02.2019 din 11.02.2019, nr. XXXX, potrivit căruia s-a stabilit fractura osului zigotic pe stânga, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară;

raportul de constatare medico-legală din 31.12.2018 din 31.12.2018, nr. XXXX, potrivit căruia s-a stabilit echimoze extinse la nivelul feței, gâtului și cutiei toracice, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

Prin urmare, și-a găsit confirmare vinovăția lui Filimon L. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Ori, faptul săvârșirii de către inculpat a maltratării, manifestată prin cauzarea părții vătămate Filimon Ion a leziunilor corporale, acțiuni care s-au soldat cu provocarea fracturării osului zigomatic pe stânga, echimoze extinse la nivelul feței, gâtului și cutiei toracice, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect

contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară se confirmă prin declarațiile părții vătămate Filimon Ion, Raportul de expertiză medico-legală din 11.02.2019 din 11.02.2019, nr. XXXX și Raportul de constatare medico-legală din 31.12.2018 din 31.12.2018, nr. XXXX.

În cadrul ședinței de judecată nu au fost stabilite temeuri de a considera că declarațiile părții vătămate poartă un caracter defăimător sau de răzbunare în privința inculpatului. Din contra partea vătămată a susținut că este tatăl inculpatului, îl iartă și solicită ca acesta să nu fie pedepsit aspru.

Mai mult, veridicitatea declarațiilor părții vătămate se confirmă prin localizarea și intensitatea leziunilor corporale stabilite prin Raportul de constatare medico-legală nr. XXXX din 31.12.2018. Astfel, declarațiile părții vătămate în coroborare cu celelalte probe administrate pe dosar, integral confirmă vinovăția inculpatului, or, partea vătămată în ședința de judecată a declarat că în seara evenimentelor: "...i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față. După asta Liviu i-a amintit că când erau mici copii, el îi bătea și a mai aplicat încă un pumn în față, după al doilea pumn a căzut jos de pe scaun. După asta când era la pământ, Liviu a început să îl numească cu cuvinte murdare și i-a aplicat 2 lovituri cu piciorul în burtă, el fiind la pământ. El sângera din gură, la care Liviu l-a înconjurat pe la spate și a mai aplicat 2 lovituri cu piciorul în spate și o lovitură după deasupra corpului. După asta i-a spus că pleacă acasă, a mai făcut 2 pași spre ușă după ce s-a întors înapoi, l-a apucat de barbă și i-a ordonat să nu îndrăznească să declare la poliție...", cauzându-i potrivit Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXX din 11.02.2019, vătămări corporale ușoare.

Totodată, sunt apreciate critic declarațiilor martorului Filimon Marin date în cadrul ședinței de judecată, or, inculpatul a inițiat un conflict cu tatăl său din cauza amestecului ultimului în relația lui Marin cu prietena sa, astfel prin acțiunile sale i-a ținut apărarea fratelui său.

Așa dar, se pune la dubii și declarațiile acestuia privind faptul că nu a auzit careva „zgomote de trânte sau ceartă” în apartament când s-a întâmplat conflictul, deși inculpatul a recunoscut că a împins pe tatăl său și acesta a căzut jos.

Nu pot fi reținute și declarațiile aceluiși martor precum că nu l-a văzut pe tatăl său câteva zile după ziua incidentului, or, în contextul conlocuirii în același apartament, deși în camere diferite dar cu camera de baie și bucătărie comună, o atare situație este puțin probabil a avea loc. Asta în contextul în care nimeni nu a invocat absența de la domiciliu a unuia dintre membrii familiei.

De asemenea, martorul, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru declarații false a depus în ședință declarații diferite de cele date în cadrul urmăririi penale, având drept scop ducerea în eroare a instanței de judecată pentru ameliorarea situației inculpatului.

Din aceleași motive, se dă apreciere critică și declarațiilor martorului Filimon Nadejda, care aflându-se în conflict cu fostul soț și ținând apărare feciorului Filimon Liviu a declarat că timp de o lună de zile nu l-a văzut pe Filimon Ion, locuind în același apartament.

Alegațiile inculpatului aduse în ultimul său cuvânt, precum că nu au fost invitați martorii -vecini, sunt respinse ca neîntemeiate, or, partea apărării nu a adus careva demersuri în sensul audierii martorilor- vecinilor apartamentului ap. 7, pe str. XXXX și totodată, instanța consideră că audierea vecinilor a fost inoportună din motivul că conflictul a avut loc în apartament (la bucătărie), respectiv într-o încăpere izolată, iar pe podeaua din bucătărie este așternut un covor care, semnificativ diminuea zgomotele.

Declarațiile părții vătămate Filimon Ion, concluziile Raportului de constatare nr. XXXX din 31.12.2018, afirmațiile părții vătămate în coraport cu celelalte probe sunt credibile și utile, iar contrapunerea lor în cadrul cercetării judecătorești indică la faptul că infracțiunea de violență în familie a existat și a fost săvârșită de Filimon Liviu.

Potrivit art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

Reieșind din circumstanțele cauzei și cadrului legal, personalitatea inculpatului, de atitudinea inculpatului precum și având în vedere că faptele comise de către inculpat constituie un primejdios exemplu, se apreciază că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Avocatul Roman Plămădeală a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că prin probele administrate în faza de urmărire penală și ulterior cercetate, verificate de instanța de fond nu s-a demonstrat vinovăția lui Filimon L., pe motiv că această latură a învinuirii nu este bazată pe probe pertinente, concludente și utile.

Plângerea pretensei părți vătămate, formează în sine obiectul unui denunț dubios reieșind din motiv că descrierea faptelor cu care a fost sesizat organul de urmărire penală nu corespund adevărului, iar cele declarate de partea vătămată Filimon Ion nu au un suport probator pertinent, concludent și veridic ce ar corobora pe tot parcursul judecării prezentei cauze.

Din analiza declarațiilor părții vătămate, s-au constatat circumstanțe care ridică o serie de dubii vis-a-vis de învinuirea adusă lui Filimon L. - expunerea greșită a datei și orei, expunerea faptelor care contravin cu declarațiile inculpatului și a martorilor pe caz, adresarea la poliție și după caz la medic peste o perioadă de 5 zile.

Probele aduse în acuzarea lui Filimon L. nu sunt concludente și pertinente, urmând ca inculpatul să fie achitat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Filimon Liviu care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, cercetarea judecătorească

efectuându-se cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Astfel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina lui Filimon Liviu încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către acesta a faptei prejudiciabile prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Respectiv, declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate s-au combătut prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin însăși declarațiile părții vătămate Filimon Ion, martorilor audiați și probele scrise cercetate în ședința de judecată, cum ar fi raportul de expertiză judiciară medico-legală din 11.02.2019 din 11.02.2019, nr. XXXX, potrivit căruia s-a stabilit fractura osului zigotic pe stânga, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Aceste probe au coroborat între ele și au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului. Nerecunoașterea vinei de către acesta instanța de apel a fost apreciată ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, s-a respins ca nefondat argumentul apărării precum că inculpatul nu a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, invocând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, motiv pentru care a fost achitat, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

Faptul săvârșirii de către inculpat a maltratării, manifestat prin cauzarea părții vătămate Filimon Ion a leziunilor corporale, acțiuni care s-au soldat cu provocarea fracturării osului zigomatic pe stânga, echimoze extinse la nivelul feței, gâtului și cutiei toracice, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară se confirmă prin declarațiile părții vătămate Filimon Ion, Raportul de expertiză medico-legală din 11.02.2019 din 11.02.2019, nr. XXXX (f.d. 40-41) și Raportul de constatare medico-legală din 31.12.2018 din 31.12.2018, nr. XXXX (f.d. 14- 15). Astfel, instanța apreciind declarațiile părții vătămate din punct de vedere al utilității, veridicității și coroborării lor cu celelalte probe administrate pe dosar, conchide că ele integral confirmă vinovăția inculpatului, or, partea vătămată în ședința de judecată a declarat

că în seara evenimentelor ”...i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față. După asta Liviu i-a amintit că când erau mici copii, el îi bătea și a mai aplicat încă un pumn în față, după al doilea pumn a căzut jos de pe scaun. După asta când era la pământ, Liviu a început să îl numească cu cuvinte murdare și i-a aplicat 2 lovituri cu piciorul în burtă, el fiind la pământ. El sângera din gură, la care Liviu l-a înconjurat pe la spate și a mai aplicat 2 lovituri cu piciorul în spate și o lovitură după deasupra corpului. După asta ia spus că pleacă acasă, a mai făcut 2 pași spre ușă după ce s-a întors înapoi, l-a apucat de barbă și i-a ordonat să nu îndrăznească să declare la poliție...”, cauzându-i potrivit Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXX din 11.02.2019, vătămări corporale ușoare. Totodată, Colegiul penal apreciază critic declarațiile martorului Filimon Marin date în cadrul ședinței de judecată, or inculpatul Filimon Liviu a inițiat un conflict cu tatăl său din cauza amestecului ultimului în relația lui Marin cu prietena sa, astfel prin acțiunile sale i-a ținut apărarea fratelui său. Așa dar, instanța de fond justificat a pus la dubii și declarațiile acestuia privind faptul că nu a auzit careva ”zgomote de trânte sau ceartă” în apartament când s-a întâmplat conflictul, deși inculpatul a recunoscut că a împins pe tatăl său și acesta a căzut jos. Nu pot fi reținute declarațiile aceluiași martor precum că nu l-a văzut pe tatăl său câteva zile după ziua incidentului, or, în contextul conlocuirii în același apartament, deși în camere diferite dar cu camera de baie și bucătărie comună, o atare situație este puțin probabil a avea loc. Asta în contextul în care nimeni nu a invocat absența de la domiciliu a unuia dintre membrii familiei. De asemenea, instanța scoate în evidență faptul că martorul respectiv fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru declarații false a depus în ședință declarații diferite de cele date în cadrul urmăririi penale, având drept scop ducerea în eroare a instanței de judecată pentru ameliorarea situației inculpatului. Din aceleași motive instanța va da o apreciere critică și declarațiilor martorului Filimon Nadejda, care aflându-se în conflict cu fostul soț și ținând apărare feciorului Filimon Liviu a declarat că timp de o lună de zile nu l-a văzut pe Filimon Ion, locuind în același apartament. Alegațiile inculpatului aduse în ultimul său cuvânt, precum că nu au fost invitați martorii - vecini, instanța le respinge ca neîntemeiate, or, partea apărării nu a adus careva demersuri în sensul audierii martorilor- vecinilor apartamentului ap. X, pe str. XXXX și totodată, instanța a considerat că audierea vecinilor a fost inoportună din motivul că conflictul a avut loc în apartament (la bucătărie), respectiv într-o încăpere izolată, iar pe podeaua din bucătărie este așternut un covor care, semnificativ diminua zgomotele. Apreciind declarațiile părții vătămate Filimon Ion, concluziile Raportului de constatare nr. XXXX din 31.12.2018, instanța atestă că afirmațiile părții vătămate în coraport cu celelalte probe sunt credibile și utile, iar contrapunerea lor în cadrul cercetării judecătorești indică la faptul că infracțiunea de violență în familie a existat și a fost săvârșită de Filimon Liviu. Astfel, latura obiectivă a infracțiunii înscrinate lui Filimon Liviu s-a realizat prin fapta prejudiciabilă consumată, manifestată în acțiune fizică - actul de violență, realizat prin cauzarea vătămării ușoare a integrității corporale, care este în legătura de cauzalitate cu urmările survenite. La caz, latura subiectivă a infracțiunii s-a manifestat prin vinovăție sub formă de intenție directă. La fel este probat că Filimon Liviu întrunește toate trăsăturile subiectului infracțiunii înscrinate, care dispune de o calitate specială în raport cu partea vătămată Filimon Ion (tată - fiu), fiind membru al

familiei părții vătămate. Astfel, prin analiza celor expuse cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, la această concluzie ajunge instanța de apel din analiza probelor pertinente și concludente, utile administrate în ședința de judecată care nu au fost combătute de către partea apărării, astfel de dovadă rezultă din existența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, care poate fi luat în considerație de comportamentul părților când sunt obținute dovezile respective. Raportând motivele invocate în apelul declarat la materialele cauzei penale, Colegiul penal conchide că argumentele invocate nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanța va respinge solicitarea de achitare ca fiind nefondată.

Prin urmare, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești.

Astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Ori, este declarativ, fără suport probant argumentul părții apărării precum că vinovăția lui Filimon Liviu în săvârșirea infracțiunii incriminate nu și-a găsit confirmare și că dânsul doar și-a împins tatăl or, instanța de fond a cercetat și a făcut referire la fiecare probă în parte, or obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat.

Referitor la argumentele părții apărării precum că probele acumulate în ședință nu au dovedit vinovăția inculpatului, iar de fapt partea vătămată Filimon Ion are un comportament mai violent, sunt nefondate, or, în speță, victima violenței fizice, s-a constatat a fi anume Filimon Ion, deoarece el a fost acel care în urma manifestărilor violente a suferit leziuni corporale care au fost calificate ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, solicitarea privind achitarea inculpatului nu poate fi acceptată de instanță, dat fiind că prin probele administrate a fost confirmată, pe deplin și fără ambiguități, vinovăția lui Filimon Liviu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, iar existența cărorva temeieri pentru achitarea inculpatului nu au fost stabilite.

Instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Avocatul Roman Plămădeală declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul invocă că prin probele administrate în faza de urmărire penală și ulterior cercetate, verificate de instanța de fond nu s-a demonstrat vinovăția lui Filimon L., pe motiv că această latură a învinuirii nu este bazată pe probe pertinente, concludente și utile.

Plângerea pretensei părți vătămate, aceasta formează în sine obiectul unui denunț dubios reieșind din motiv că descrierea faptelor cu care a fost sesizat organul de urmărire penală nu corespund adevărului, iar cele declarate de partea vătămată Filimon Ion nu au un suport probator pertinent, concludent și veridic ce ar corobora pe tot parcursul judecării prezentei cauze.

Din analiza declarațiilor părții vătămate, s-au constatat circumstanțe care ridică o serie de dubii vis-a-vis de învinuirea adusă lui Filimon Liviu: expunerea greșită a datei și orei, expunerea faptelor care contravin cu declarațiile inculpatului și a martorilor pe caz, adresarea la poliție și după caz la medic peste o perioadă de 5 zile.

Probele aduse în acuzarea lui Filimon Liviu nu sunt concludente și pertinente, urmând ca inculpatul să fie achitat.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este

expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Filimon I., martorilor Gheață L., Filimon M., procesul-verbal de confruntare, acțiune procesuală efectuată la data de 14.02.2019 între Filimon Ion și Filimon Liviu, în care fiecare participant și-a susținut poziția expusă anterior; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12.02.2019, prin care Filimon Ion a relatat pe viu cele declarate în calitate de parte vătămată referitor la circumstanțele săvârșirii infracțiunii; raportul de expertiză medico-legală din 11.02.2019 din 11.02.2019, nr. XXXX, potrivit căruia s-a stabilit fractura osului zigotic pe stânga, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară; raportul de constatare medico-legală din 31.12.2018 din 31.12.2018, nr. XXXX, potrivit căruia s-a stabilit echimoze extinse la nivelul feței, gâtului și cutiei toracice, care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, toate probele fiind

apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roman Plămădeală, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2022, în privința inculpatului Filimon Liviu XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 04 noiembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

